

TẠ ƠN ĐỨC GIOAN PHAOLÔ II CHẤP NHẬN BỆNH TẬT

... Tất cả chúng con nhớ như in câu nói lịch sử của Đức Hồng Y Josef Ratzinger vào ngày an táng Đức Thánh Cha Gioan Phaolô II hôm thứ sáu 8-4-2005:

- Giờ đây Đức Gioan Phaolô II ban phép lành cho chúng ta từ nơi cửa sổ Thiên Quốc!

Đây là sự thật lớn lao mà chính bản thân con xin được phép khẳng định. Cái chết của Đức Thánh Cha Gioan Phaolô II trang trọng đến độ THIÊN CHÚA CHA ban cho gia đình con một phép lạ.

Gia đình con là một gia đình Công Giáo Ý sống đạo chân thành, ngoại trừ anh con tên Dino. Anh con cương quyết không bao giờ muốn TIN vào THIÊN CHÚA. Lý do là ngày 22-3-1950 khi giúp bé Dino lọt lòng mẹ, bác sĩ đã dùng kềm để kẹp cái đầu kéo bé ra ngoài. Cái kềm kẹp hai màng tang mạnh quá, khiến

bé bị chấn thương não sọ, làm tê liệt một phần hai chân của bé.

Trong quãng đời thơ ấu, anh Dino bị giải phẫu nhiều lần nơi hai chân. Nhưng các cuộc giải phẫu không đưa đến kết quả khả quan. Do đó anh con không thể đi đứng bình thường mà phải đi cà-thọt. Chứng đi cà-thọt của anh không nặng nề lắm so với thảm trạng của người bị tê liệt hai chân và phải ngồi ghế lăn. Nhưng anh con không muốn tự an ủi với ý nghĩ như thế. Trái lại, anh luôn tỏ ra chán nản, bi quan, hận đời và hận luôn cả THIÊN CHÚA. Có lẽ một phần đến từ tính tình anh hơi ích kỷ một chút.

Anh con sở hữu nhiều sự. Chẳng hạn anh có bạn bè tốt, có hai cháu là hai con gái của con, luôn âu yếm thương mến kính trọng Cậu. Anh tự do thông dong nơi căn hộ nằm bên trên căn hộ chúng con. Anh không hề bị bỏ rơi đơn độc. Thế nhưng, anh con không bao giờ nhận ra điều may mắn tốt lành này. Trái lại, anh luôn tỏ ra cau có khó chịu. Anh qui trách nhiệm vào THIÊN CHÚA để cho anh phải chịu tàn tật nơi chân. Anh cũng xúc phạm đến Đức Nữ Trinh Rất Thánh MARIA. Mỗi lần như thế, con không dám nói lời nào. Bởi vì, anh lại quay sang mắng cả con nữa!

Ngoài các điểm đáng tiếc trên đây, anh con có một "quả tim vàng". Anh sẵn sàng giúp đỡ người túng thiếu. Anh thi hành các công tác bác ái và thiện nguyện. Chỉ có điều duy nhất là anh cương quyết nhất định không TIN vào THIÊN CHÚA!

Ngày 25-4-2005 anh con phải nhập viện cấp cứu vì bị đứng tim trầm trọng. Chứng đau tim không có hy vọng chữa lành cũng không mong thoát khỏi. Từ nhà thương Domodossola anh được chuyển đến nhà thương Novara, miền Bắc nước Ý. Nơi đây bác sĩ cũng bó tay vì quả tim anh chỉ hoạt động tối đa 10%. Tuy nhiên, anh con muốn biết hiện trạng sức khoẻ và như thế, anh hiểu rõ giờ cuối cùng đã đến.

Ngày 26-4-2005, ngày thứ hai sau khi nhập viện - con nhớ mãi cái ngày này - bởi lẽ anh nói với con:

- Khi anh chết rồi, xin cử hành Thánh Lễ an táng anh nơi nhà nguyện của bệnh viện. Anh muốn lặng lẽ ra đi, không phiền hà ai!

Con vô cùng ngạc nhiên và vui mừng nghe anh nói, nên con trả lời ngay:

- Anh muốn có Thánh Lễ an táng, nhưng anh đâu có TIN!

Thật thế, trước đó không lâu anh tuyên bố không muốn gặp mặt Cha Sở. Anh con nói:

- Thì em biết đó, Thánh Lễ có ý nghĩa gì rồi!

Nghe vậy, con mạnh dạn tiến thêm và nói:

- Nhưng trước hết anh cần gặp Linh Mục và dọn mình xưng tội!

Anh đồng ý và dĩ nhiên con mau mắn thi hành. Con mời ngay Cha Tuyên Úy và chỉ mấy phút sau, Cha có mặt bên cạnh anh. Chúng con cùng cầu nguyện và Cha ban bí tích xức dầu bệnh nhân cho anh. Anh con vui vẻ thưa với Cha:

- Cha có biết con bắt đầu TIN vào lúc nào không?

Cha hỏi:

- Lúc nào?

Anh con trả lời:

- Vào chính ngày Đức thánh Cha Gioan Phaolô II từ trần! Hôm ấy con hiểu rằng Đức Thánh Cha đã mang đau khổ mình cho đến giây phút cuối đời. Vì thế con TIN và con sẽ đi về Nhà CHA trên Trời!

Khi nói câu này, đôi mắt anh con ngời sáng.

Cái chết của Đức Thánh Cha Gioan Phaolô II đã đánh động con tim sắt đá của anh con. Trong bao năm dài dằng-dặng anh gan-lì chai-cứng sống trong tội lỗi. Giờ đây, chỉ một sớm một chiều anh hoàn toàn thay đổi. Con thật sự xúc động và lặng lẽ dâng lời cảm tạ THIÊN CHÚA đã ban cho gia đình con một hồng ân trọng đại.

Anh con êm ái trút hơi thở cuối cùng 10 hôm sau đó, vào ngày 5-5-2005 hưởng dương 55 tuổi. Anh ra đi trong ân nghĩa cùng Chúa.

Đức Thánh Cha Gioan Phaolô II quả là vị Giáo Hoàng cao cả, bởi vì ngài đã thông truyền ĐỨC TIN cho chúng con, khi ngài sẵn sàng chịu đau khổ và chấp nhận bệnh tật cho đến giây phút cuối đời. Thật là một gương sáng cho toàn thể nhân loại.

Ký tên Maria Luigia.

... "Hãy trở về với THIÊN CHÚA và từ bỏ tội lỗi, hãy cầu khẩn trước nhan Người và giảm bớt dịp tội. Hãy đoạn tuyệt với gian ác, trở về cùng Đấng Tối Cao, và cực lực ghét mọi điều ghê tởm. Trong âm phủ, ai nào ca ngợi Đấng Tối Cao, nếu những kẻ đang sống không dâng lời cảm tạ? Người đã chết thì hết xưng tụng, vì nó không còn nữa; chỉ người đang sống và khoẻ mạnh mới ca ngợi THIÊN CHÚA.

Lòng lân tuất của THIÊN CHÚA cao cả dường bao, ơn tha thứ dành cho kẻ trở lại với Người lớn lao biết mấy! Vì người ta không nắm được tất cả mọi sự, và con người đâu phải là bất tử! Có chi chói lọi hơn mặt trời? Thế mà nó cũng phải lặn đi. Huống chi nòi huyết nhục chỉ nghĩ những điều xấu. Chính THIÊN CHÚA mới giám sát sức mạnh trời cao thăm, còn nhân loại hết thảy chỉ là đất là tro" (Sách Huấn Ca 17,25-32).

("TOTUS TUUS", Mensile di Postulazione della Causa di Beatificazione e Canonizzazione del Servo di Dio Giovanni Paolo II, N.1 - Gennaio-Febbraio 2009, Anno IV, trang 28)

Sr. Jean Berchmans Minh Nguyệt